

Hyvä Pekalaisen lukija!

Peli-Karhujen otettu kotkalaisen naiskoripallon edustusjoukkueen huostaansa, (kiitos siitä Pekan johtokunnalle) oli se monien mielestä ainoa oikea ratkaisu. Uskon ja toivon, että tämä olisi pysyvä toimenpide. (Mielestäni muutamahuonot vuodel).

Kyllä kotkalaiset naiskoripalloilijat paremmat puitteet tarvitsevat, mitä se on 3-4 viimeistä vuotta saanut.

Kun joukkueita suunniteltiin, aikomus oli nuorentaa edustusjoukkueita.

Kesällä harjoitusten alettua mukaan tuli 4-5 aikaisemmin mestaruussarjassa pelannutta pelaajaa, jotka kaikki eivät jaksaneet olla mukana. Tunnollisesti harjoittelimme 4-5 kertaa viikossa. Kohdallisesti menneiden harjoituspelien mukaan tavoitteetkin alkoivat hah-

moittua, puutteemme ja taidot tiedostaan.

Tavoitteet tehtiin ennen sarjan alkua seuraavasti: 1. Kahden parhaan joukkoon I divisioonan lokossa. 2. karsinnoissa kahden parhaan joukkoon. 3. Mestaruussarjalaisen kanssa karsimaan paikasta mestaruussarjaan ja menestyminen siinä.

Vaikka voitimmekin I-divisioonan lohkon selvästi (1 tappio), sekä kahdet karsinnat ilman tappioita, puutteitakin ilmenei.

Suurin puute oli ilman muuta pituus, sen kautta levypallopeli. Pitkän kokeneen pelurin puute on tiedostettu (Kävi muutamissa harjoituksissa). Joukkueen vahvuus taas on mielestäni taistelevalta ja kaukoheittovoima sekä sopivassa suhteessa nuoruutta ja kokemusta. Nuorissa on Peli-Karhujen tule-

vaisuus. A- ja B-tytöt ovat Suomen parhaita, joista jo nyt 4 on edustusjoukkueen ringissä.

Luokkaanhuomisilla ja sairauksitakana ei olla vältytty, mutta ne eivät tätä joukkueita kaada, vaan taistelemme kaikissa jäljellä olevissa peleissä tähänmenään mestaruussarja.

Tervehdus kannustamaan naisia mestaruussarjaan!

KARI HANNUS
valmentaja

PS. Onnea ja menestystä juhlivalle seuralle toivoo

EDUSTUSJOUKKUE,
johtajineen, huoltajineen,
valmentajineen

Pelaajat takarivissä vasemmalta: Marika Hannola, Soile Lönnblad, Mia Fors, Sanna Karjalainen, Minna Asplund, Sari Havu. - Keskirivissä vasemmalta: Marika Gylden, Sanna Hansen, Ülke Järvi, Marjut Kylmätilä, Pia Mallat, Heidi Koskinen. - Eturivissä vasemmalta: Valmentaja Kari Hannus, huoltaja Pirjo Klingberg, johtaja Juhani Karhu. Kuvasta puuttuu Mari Puustinen ja Kaifu Lilja.

II-divisioona

HeSe	11	10	1	1028-756	20
KunPa	11	8	3	903-774	16
Kouvol	III	7	4	903-774	14
HSNMKY	10	5	5	816-739	10
Karhukopla	11	5	6	925-843	10
Basket	12	2	10	880-1170	4
Hokki	Bask. 11	0	11	660-1165	0

KARHUKOPLA - pommahduslautaa ykköseen.

Kun halutaan menestyä tarvitaan ammattilaisia?

Kun lain tuon oiskon Kymen Sanomissa olleesta mainoksesta, herähti se mielestäni ertlasia ajatuksia. Jos on kysymys asunnon ostamisesta, myynnistä, on hyvä kun asioiden hoito on osavissa käsissä. Ei siitä niin kovin kauaa ole, kun ostimme nykyisen kotimme asiansa osaavan kiinteistövälittäjän kautta.

Mutta entä sitten kun on kysymys urheilusta. Vallitsevaksi käytännöksi kansallisissa sarjoissamme on muodostunut se, että jokaisella joukkueella on oltava oma vahvistuksensa tai kenties kaksi. Ja näihin vahvistuksiin ja niiden hankkimiseen panostetaan aikaa ja rahaa. Omien junioripelaajien kasvattaminen aina edustusjoukkueeseen asti ei sekään ole halpaa!

Koripallossa Honka on esimerkki siitä, että kovan joukkueen voi myös ostaa. Kuitenkaan Hongan kohdalla ei (ainakaan vielä) voida puhua menestyvästä joukkueesta. Osettua pelaajaa tai joukkueita ei heti koeta omaksi. Ja omien pelaajien ja joukkueen menestystä ja kamppailua katsotat tulevat seuraamaan.

Itselläni on jo vuosien takaa syntynyt mielikuva Peli-Karhuista kasvattajaseurana. Siellä on minun mielestäni Peli-Karhujen vahvuus ja paras osaaminen. Kasvattajana oleminen ei aina ole helppoa. Turmasta ei ansaita helpolla. Itse olen sen kokennut niin kotona kuin työssänikin. Ja kuitenkin kasvatusryö on se mihiin kannattava panostus. Kyllä urheiluseuroissa tehty työ näkyy muuallein kuin vain piste- ja sarjataulukkoissa. Melkein poikkeuksetta rippikouluilla rillä edukseen erottuvat ne nuoret, jotka seurasssa ovat saaneet kasvatusa ja valmennusta yhdessä toimimiseen.

Enemmän kuin omistumisista pelaajahankimississa tahdon toivottaa Peli-Karhuille omistumisia pitkäjänteisyyttä vaativassa kasvatusryössä. Kaitista pelaajista ei tule ammattilaisia, mutta hyvän harastuksen parissa vietetty aika ei ole hukkaan heitettyä aikaa. Asiansa osaavien ohjaajien ja valmentajien kasvatusryö tuottaa ajallaan tulosta. Kun halutaan menestyä on oltava valmiutta tekemään työtä, siten että sydän on mukana.

KYMIN SEURAKUNTAA
JARI MALLINEN
pastori

TASOITE JA MAALAU
P. MANKINEN OY
PUH. (952) 601 290
TALTTATIE 15
48400 KOTKA

Karhukopla on Peli-Karhujen kasvattajajoukkue, josta omat juniorit voivat nousta ykkösjoukkueeseen. Vielä kuuluu vierasotteluisa ihmetelävään, että onpa Karhukopla nuori joukkue - eikä siinä enää vanhat pelaakaan. Tällä hetkellä Kopla on joukkue, johon pyritään keräämään kaikki nuoret, innokkaat ja kehityskelpoiset pelaajat kasvattamaan Ykköseen.

Kun katsos pelattua sarjaa, joka joukkueeltamme on jo tämän lehden ilmestyessä takanapäin, voi todeta, että paljon on tapahtunut vuoden aikana. Joukkue on jälleen uudistunut nihkain roolimme kannoin. Olemme saaneet uuden valmentajan sekä vanhittikaita peluseen uutta ilmettä. Kuluuett kauden ottelut ovat parhaimmillaan olleet todella nautittavaa katsottavaa, josta peli-ilo on näkynyt vahvasti. Jos on joskus mennyt hieman heikommiin, kun peli ei ole vielä valmista eikä joukkue hisautunut yhteen, niin taas on tulevaisuuteen luissa pantu paremmaksi. Parannusta on tullut tällä kaudella nimittäin korinaluskahinoissa, jossa olemme vahvistuneet selvästi.

Koplan valmentajana on toiminnut Mikko Kokkola, ykkösjoukkueen entinen syyttävä ja vauhdikkas takamies, joka jalkavaijionsa takia joutui jättämään pelaajauransa. Kokis on omalla esimerkillään saanut joukkueeseen yhteishenkeä ja tsemppiä, joka on näkynyt peli-ilona ja vahtina.

Joukkueen rungon ovat muodostaneet Jussi "Eki" Erkinheimo, Vesat Leppänen ja Heiskanen (Iso Vesku ja Pikku-Vesku), Semi "Semppä" Lommi, Tommi "Lonka" Långvik, Veli-Pekka "Vellu" Dufva ja Antti "Munni" Muuru. Lisäksi Ioni "Jomppa" Häkkinen ja Marko Makkonen, jotka ovat olleet pääosin ykkösessä ja ovat olleet mukana silloin kun ykkössiä ei ole ollut peliä. Jani Ristola ja Jussi Hietanen ovat olleet rivissä Suomen puolustusvoimien nimissä. Ykkösen kehityspelaajina ovat päässeet siipiään kokeilemaan myös Vesa Heiskanen, Semi Lommi sekä Veli-Pekka Dufva. Vesa Leppänen on tuonut joukkueeseen pituutensa ansiosta katvuttua levy-pallovoimaa ja tarkkakätisensä nakkaita pisteitä mukavasti. Tommi Långvik on voimainpessi, joka repii levyt pallot oikea-aikaisuudella ja sellaisella voimalla, että hyppysistätä ne eivät enää lähde.

Tervehdus seuramme ensi kaudellakin Karhukopla pelii entistä suuremmalla joukolla - pääsyymsänsä ei ole ja joukkueellekin on hienoa päästä näytämään osamistiaan muillekin. Juniorireilä näiden otteluiden seuraminen on myös hyvää oppia.

KALERVO HEISKANEN